

EEN SCHOP IN DE BALLE

(A Kick in the Baubles)

Een wrange kerstkomedie

door

GORDON STEEL

Vertaling: Jef Verhaegen

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN SCHOP IN DE BALLEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **GORDON STEEL ; vert. Jef Verhaegen** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/006
ISBN 9789038516301

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3à5 dames – 3à4 heren)

FRANK, man van middelbare leeftijd:

JEANNE, zijn goed van de tongriem gesneden vrouw:

DORIEN, haar bekakte zuster:

HARRY, man van Dorien, die van alles de prijs maar van niets de waarde kent:

GARY, jonge en onbehouwen buurman:

JULIE, zijn wulpse vrouw:

ALICE, de niet zo intelligente dochter van Harry en Dorien:

MILLY, dochter van Frank en Jeanne die met hen in ruzie leeft:

DARREN, vriend van Milly:

De rollen van Alice, Milly en Julie kunnen eventueel worden gedubbeld.

Ook de rollen van Gary en Darren zijn eventueel te dubbelen.

DECOR

Living van Frank en Jeanne. Achter, links van het midden, is een deur of opening die uitgeeft op een gang die links naar de denkbeeldige voordeur en rechts naar de denkbeeldige eetkamer en bovenverdieping leidt. Rechts van deze doorgang staat een (in het begin slechts gedeeltelijk versierde) kerstboom. Achter rechts is een half open zicht (met toog) op een klein deel van de keuken.

Langs de jardin kant is een raam dat geacht wordt uit te zien op de straat. Daaronder staat een kleine tafel met een paar stoelen. Kant cour is achteraan de keukendeur, die imaginair ook leidt naar de achterdeur. De burens komen meestal langs de achterdeur — keuken binnen.

De living wordt gedomineerd door een centraal opgesteld bankstel. De bank staat in het midden met links en rechts een fauteuil. Salontafel vóór in het midden. De rechter zetel Franks zetel, Rechts daarvan staat een klein bijzettafeltje. Er is een muziekinstallatie ergens in een wandkast tegen de rechterwand, vóór de keukendeur, Er staan al kerstkaarten en er is kerstversiering.

Lichteffect: bij het begin en tijdens de overgangen baadt de scène in een koud blauw licht waardoor witte lichtvlekken als sneeuwvlokken dwarrelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(24 december 7.15 uur morgens. Frank komt binnen met in iedere hand een plastic zakje van Carrefour of een andere grote winkelketen)

FRANK: *(tot publiek)* Ik haat die hele klote Kerstmis!

(Jeanne komt op beladen met veel meer; veel grotere en zwaardere zakken)

JEANNE: *(ironisch)* Denk je dat het zal lukken?

FRANK: Je hebt veel te veel gekocht.

JEANNE: Pas maar op dat je jezelf geen pijn doet.

FRANK: Waar gaan we al die rommel zetten?

JEANNE: Ik zou niet willen dat er weer iets in je rug schiet.

FRANK: De koelkast zit al tjokvol.

JEANNE: Waarom ga je niet wat zitten en rust een beetje.

FRANK: Waar ga je dat verdomme allemaal steken?

JEANNE: Ik weet waar ik het ga steken als je nu niet stopt met zagen. *(Af in de keuken)*

FRANK: *(Publiek)* Er valt met haar niet te klappen. Stomme Kerstmis! Kerstmis werd uitgevonden door een vrouw. Het is toch waar zeker! Een vrouw, dat houdt van winkelen, dat schrijft graag kaartjes, dat wordt week van kerstlichtjes en doet niets liever dan het huis versieren. Dat klaagt dat ze niets heeft om aan te trekken en dat zij alles alleen moet doen. En om één of andere reden die mij volledig ontgaat geniet ze toch van elke minuut van de kersttijd. Voor een man daarentegen is Kerstmis erger dan de hel.

(Jeanne komt uit keuken)

Gaan winkelen om halfzes 's morgens, het is te belachelijk om los te lopen.

JEANNE: Normaal ben ik daar alleen.

FRANK: En 't werd met de minuut drukker.

JEANNE: 't Is daarom dat ik om vier uur wou vertrekken.

FRANK: Twintig euro voor een taxi.

JEANNE: Wat wil je dan doen? Te voet gaan?

FRANK: Waarom stel je ook alles uit tot de laatste dag?

JEANNE: Je kan geen spruitjes kopen in augustus.

FRANK: Da's spijtig want je bent verdorie al aan 't shoppen van in augustus. We waren nog niet in de luchthaven of je zat al in de taxfree shop om kerstcadeautjes te kopen.

JEANNE: Ik probeerde geld te sparen.

FRANK: En dan was er nog die braderie in Heist.

JEANNE: Het was goedkoop.

FRANK: Het was juni!

JEANNE: Er waren echt koopjes te doen.

FRANK: *(tot het publiek)* Ze kwam thuis met wel tien volle zakken koopjes en zei - niet te geloven — "Je kan nooit raden hoeveel geld ik vandaag gespaard heb."

JEANNE: ik heb toen een fortuin bespaard.

FRANK: Je had een fortuin uitgegeven ja!

JEANNE: Wel, 't is goed, volgend jaar koop jij de kerstcadeautjes.

FRANK: Awel da's goed.

JEANNE: Dan zullen we niks hebben.

FRANK: Voor mij is dat prima.

JEANNE: Doe niet zo stom.

FRANK: ik had je nochtans gezegd wat je moest doen.

JEANNE: Je kan geen pak batterijen inpakken met een klein briefje erbij waarop staat "speelgoed niet inbegrepen".

FRANK: Waarom niet?

JEANNE: Onnozelaar!

FRANK: Jij bent goed zot, ja!

JEANNE: Alles is ook zo duur.

FRANK: Je hebt gewoon veel te veel geld uitgegeven.

JEANNE: Je krijgt niets voor niets.

FRANK: Het is regelrechte diefstal. Voor één miserabele dag per jaar.

JEANNE: Miserabel? Ik zal je eens zeggen wat miserabel is. Met jou moeten samenleven dat is verdomme miserabel.

FRANK: Och ja, nu gaan we weer die tour op.

JEANNE: Wanneer heb je de laatste keer iets liefs voor mij gedaan.

FRANK: Ik was deze morgen om vijf uur in de Carrefour verdomme!

JEANNE: Dat was niet voor mij.

FRANK: Ah neen? Voor wie dan wel, voor Jannekemaan?

JEANNE: En ik maar spullen in dat winkelwagentje leggen terwijl jij ze er weer uit nam.

FRANK: Niemand eet noten.

JEANNE: Ik eet noten.

FRANK: Kust ze Jeanne.

JEANNE: Kust ze zelf!

(Lichteffect - Muziek - 'Rockin' around the Christmas Tree')

Scène 2

(Twee uur later)

FRANK: Hoe kan ik nu van Kerstmis genieten als nonkel `Jan mijn kloten' dit jaar weer komt.

JEANNE: Hij is mijn schoonbroer!

FRANK: Het kan me niet schelen, al was hij de koning, maar na vijf uur luisteren naar zijn verhalen over het plezier van varen op het kanaal vergaat mij de wil om te leven.

JEANNE: Speedboten.

FRANK: Het kan me geen kloten schelen.

JEANNE: Och, hij is de kwaadste niet.

FRANK: De kwaadste niet? De laatste keer ben ik driemaal met de hond gaan wandelen en we hebben niet eens een hond.

JEANNE: Jij bent verschrikkelijk, jij!

FRANK: Verschrikkelijk?! ik word er ziek van altijd te moeten horen hoeveel alles kost. Waarom spreekt hij geen Vlaams?

JEANNE: Waar heb jij het nu over?

FRANK: Duizend euro is voor hem altijd `een ton'. Ik heb net dit gekocht, twee ton. Mooie grote auto, vijftig ton. Zie daar, drie ton en half en geen cent minder.

JEANNE: Zo is hij nu eenmaal.

FRANK: En dan brengt hij één fles wijn mee als cadeau. Eén fles! Een fles van den Aldi, maar hier zuipt hij de halve kelder leeg.

JEANNE: Da's niet waar.

FRANK: En hij is een seksmaniak. Hij zit de hele tijd aan jou.

JEANNE: Jij ben een halve gare, jij!

FRANK: Dat zal wel.

JEANNE: Je weet wat ik bedoel.

FRANK: En Dorien komt ook, neem ik aan.

JEANNE: Ja, alleen komt hij niet eh Frank.

FRANK: Met haar gezicht om melk te doen kabbelen..

JEANNE: Zij is mijn zuster!

FRANK: Het kan me niet schelen wie ze is.

JEANNE: Hou je maar kalm.

FRANK: En ik verstop de Ferry Roshees. (*Hij bedoelt de Ferrero Rochers.*)

JEANNE: Wat?

FRANK: Eentje of twee kan me niet schelen, maar verleden jaar wou ze niet stoppen met eten..

JEANNE: Nu moest jij jezelf toch eens bezig horen.

FRANK: Ik verstop ze, zeg ik.

JEANNE: In godsnaam Frank, het zijn snoepjes.

FRANK: En toch steek ik ze weg!

JEANNE: Zeg, dit is wel het seizoen van de vrede op aarde, weet je nog?

FRANK: Vrede op aarde?! Mijn kloten ja! Dat betekent dus gezellig familietje spelen met mensen die je niet kan uitstaan.

JEANNE: Jij kan niemand uitstaan, jij.

FRANK: Ik zie ze niet graag, neen.

JEANNE: Jij ziet jezelf niet graag.

FRANK: Jij doet niets dan bellen met haar en dan nodig je ze nog uit voor het kerstdiner.

JEANNE: Ze is en blijft mijn zuster.

FRANK: En ze zal zeker 'Mastermind' weer meebrengen.

JEANNE: Zo mag je Alice niet noemen.

FRANK: Allez, komaan zeg, over stom gesproken. Zij is niet eens in staat om 'kak' achterstevoren te spellen.

JEANNE: Iedereen kan niet zo slim zijn als jij.

ALICE: (*in keuken*) Joehoe!

JEANNE: Als je van de duivel spreekt...

FRANK: 't Is niet waar hé.

(*Alice op langs keukendeur*)

ALICE: Dag tante Jeanne, nonkel Frank.

FRANK: Hallo Alice. Wat een leuke verrassing.

ALICE: Sorry, maar ik kan morgen niet meekomen.

JEANNE: Ah neen?

FRANK: Dat is verschrikkelijk.

ALICE: Ja.

JEANNE: Hoe spijtig. We zullen je missen, nietwaar Frank?

FRANK: Ik zal er vannacht niet van kunnen slapen.

JEANNE: Maar je ouders komen toch, hoop ik.

ALICE: Ja, ja...

FRANK: Gelukkig, dan is alles nog niet verloren. Dan is er toch nog iets om naar uit te kijken.

JEANNE: Heb je je kerstcadeau al gekregen?

ALICE: Ja.

(stilte)

JEANNE: Mooi?

(Weer stilte. Beetje pijnlijk. Jeanne wacht glimlachend op meer; Alice lacht een beetje schaapachtig terug)

FRANK: Wat heb je gekregen?

ALICE: Een auto.

FRANK: Een auto!?

JEANNE: Fantastisch, welk merk?

ALICE: Een rode.

FRANK: *(tot publiek)* Ik weet het, 't is niet te geloven. *(tot Alice)* Dat zijn de beste, de rode.

ALICE: Ik had gisteren bijna een botsing met een autobus.

JEANNE: Oei, dan was je zeker erg aangedaan?

ALICE: *(denkt na)* Ja, ik had mijn Nike schoenen aangetrokken en mijn Gucci topje. *(Frank staart betekenisvol naar het publiek)*

Oh jee, ik moet er van door.

FRANK: Hoe spijtig.

JEANNE: Wil je geen kopje thee of iets te eten?

ALICE: *(met gebaar naar buiten)* Neen, mijn vriend wacht buiten. We gaan shoppen.

FRANK: *(tot publiek)* ik heb het toch gezegd. Vrouwen, ze zijn er dol op.

JEANNE: Leuk! Voor je kerstcadeau?

ALICE: Ja!

FRANK: Wat krijg je, een Barbiepop?

ALICE: *(maakt een afwerend armgebaar)* Nee.

FRANK: *(imiteert gebaar)* Sorry.

ALICE: Hij doet raar eh.

JEANNE: Trek het je niet aan kind, Kerstmis heeft dlat effect op hem.

ALICE: Allez, dag dan... *(kust Jeanne)*

JEANNE: Gelukkig kerstfeest Alice, let goed op je zelf.

ALICE: Dat doe ik. Gelukkig kerstfeest, nonkel Frank. *(kust Frank)*

FRANK: Het zal morgen niet hetzelfde zijn zonder jou. We zullen je stimulerende conversatie missen, nietwaar Jeanne'?

ALICE: Daag! *(Af langs keuken)*

FRANK: Wat is me dat!

JEANNE: Laat haar toch met rust.

FRANK: Als ik soep met vermicellilettertjes eet kan ik een beter gesprek schijten dan dat van haar.

JEANNE: Doe niet zo vulgair. Ze doet niemand kwaad.

FRANK: Niemand kwaad?! Ze is verdomme levensgevaarlijk. Zij wordt losgelaten in het verkeer met een auto. Ze hadden haar een test moeten laten afleggen.

JEANNE: Ze was geslaagd in haar rijexamen.

FRANK: Een intelligentietest. Wie geen zin van drie woorden kan vormen is niet geslaagd.

JEANNE: Vertel geen onzin.

FRANK: Als men geen normale zin kan construeren, gebuisd! Geen rijbewijs. *(doet haar na)* Ja. Ja. Auto. Een rode. Godzijdank zijn er drugs, dat is alles wat ik kan zeggen.

(Lichteffect en muziek – 'Rockin' around the Christmas Tree)

Scène 3

(De navolgende scène is in het origineel erg Brits. Ik heb de tv-programma's wat aangepast en aangezien wij op kerstavond geen 'Christmas Carol singers' kennen heb ik er wat vroege Driekoningenzangers van gemaakt.)

(Een paar minuten later. Jeanne komt op met tv-magazine.)

JEANNE: Je liet het tv-magazine in de boodschappentas zitten.

FRANK: Het is pure geldverspilling.

JEANNE: Waarom heb je het dan gekocht?

FRANK: We kopen het ieder jaar en het is pure geldverspilling.

JEANNE: JIJ hebt het wel gekocht.

FRANK: Het is ieder jaar met Kerstmis dezelfde oude rommel op tv.

JEANNE: Er zijn leuke programma's op tv met de kerstdagen.

FRANK: Wie heeft je dat wijsgemaakt.

JEANNE: Maar er zijn toch een paar leuke programma's.

FRANK: Luister, er zal zeker weer ergens 'The Sound of Music' zijn, of 'The Great Escape'. Als ik Steve Mc Queen deze Kerst weer met zijn moto door Duitsland zie rijden gooi ik de tv op straat.

JEANNE: Zo erg is het nu ook weer niet.

FRANK: Zo erg niet?! Iedere voormiddag den Dikke en den Dunne gevolgd door Charlie Chaplin, is dat niet erg? Wie houdt er nu in godsnaam van Charlie Chaplin. Ik versta dat niet, echt niet! Het is gewoon een samenzwering, dat is het. *(hij bladert door het magazine)* Och, hier zie...

JEANNE: Wat?

FRANK: It's a Wonderful Life!

JEANNE: Met jou niet, nee.

FRANK: Op tv. It 's a Wonderful Life' is weer op tv.

JEANNE: Was dat er vorig jaar al niet op?

FRANK: Het wordt begot ieder jaar uitgezonden, dat is nu net wat ik je heel de tijd probeer te vertellen.. *(kijkt weer in magazine)* Hier zie, op kerstavond 'Santa Claus the - klote - movie'. Van een fantasievolle programmatie gesproken. God, ik voel me nu al ziek.

(Driekoningenzangers zingen aan deur)

Driekoningen?

JEANNE: Waar is mijn portemonnee?

FRANK: Je gaat die toch niets geven zeker?

JEANNE: Het zijn driekoningenzangers.

FRANK: Op 24 december om half negen 's morgens?

JEANNE: Het zijn maar kinderen.

FRANK: Kinderen? Die kleine smeerlapjes zijn zeker al van in juli aan 't rondgaan.

JEANNE: Het is wel Kerstmis hé.

FRANK: Ze zingen zelfs niet echt. Heb je het gehoord, dat was zelfs geen echt Driekoningenlied. 'Ons varken heeft vier voeten' is verdomme geen Driekoningenlied! *(af naar voordeur - achter scène)* Vooruit, maak dat je wegkomt, wij geven niet! *(terug binnen)*

STEM ZANGERS: 'Laag huis - hoog huis. Er zit een gierige pin in huis!'

(Frank rent in alle staten terug naar buiten en komt scheldend terug binnen)

JEANNE: Zeg, kalmeer nu toch een beetje.

FRANK: Ik zeg het je, als je één groepje iets geeft dan denken ze dat je een watje bent en staan ze daar alle vijf voet. En ze zeggen tegen al hun maten, 'ga naar nummer 29 daar geven ze geld'. Wel luister goed, van mij krijgen ze geen klote.

JEANNE: In godsnaam Frank. Jij houdt van Kerstmis, vroeger toch in elk geval.

Weet je wat, we zullen naar de nachtmis gaan.

FRANK: DE NACHTMIS?!

JEANNE: Ja, om de geest van Kerstmis te verrijken.

FRANK: Het enige waarmee ik mijn geest wil verrijken zal geestrijke drank zijn, en nog geen klein beetje.

JEANNE: Het zal zo mooi zijn in de kerk, met kaarsen in alle kandelaars en het koor dat kerstliedjes zingt. Altijd mooi, de nachtmis.

FRANK: Luister, ik ben gewoon bang voor wat dit verdomde fiasco ons gaat kosten. Ik zit zonder werk, weet je nog?

JEANNE: Ah, het is daarom dat je al heel de tijd zo ongenietbaar bent.

FRANK: Het is een bodemloze put Jeanne.

JEANNE: We komen er wel uit.

FRANK: Het lijkt allemaal uit de hand te lopen.

JEANNE: We komen er wel door, zoals altijd.

FRANK: Er doorkomen? We hebben wel onze auto moeten verkopen.

JEANNE: Dat is dan jouw fout. Ik heb nog zo gezegd: 'Verkoop de auto niet'.

FRANK: En waarop moest hij rijden? Water?

JEANNE: Je hebt toch je ontslagvergoeding?

FRANK: Dat geld sparen we voor een noodgeval.

JEANNE: Je auto moeten verkopen is een noodgeval.

FRANK: Luister, het is mijn ontslagvergoeding en jij blijft er met je poten af, versta je?

JEANNE: Gebruik dan nu een stuk van die ontslagvergoeding en betaal het later terug als je weer werk hebt.

FRANK: En wat als ik geen job meer vind?

JEANNE: Maar natuurlijk vind jij opnieuw werk.

FRANK: Doe zo stom niet. Wie gaat mij nog aannemen op mijn leeftijd.

JEANNE: Er zijn nog bedrijven genoeg die jou willen. Je moet het gewoon wat tijd geven. Je kan een herscholing volgen, je kan nog van alles doen.

FRANK: Herscholing?! Als wat? Komaan zeg, willen we eens met onze twee voetjes op de grond blijven. Herscholing. Verdomme briljant! Misschien kan ik aan de kassa van de Okay gaan zitten (*imiteert inlezen van prijzen*) Beep! Beep! Beep! Hoor je het, ik ben een natuurtalent, Ik heb zelfs geen extra training nodig. (*Plotse inval*) Of ik kan misschien werk vinden in Bobbejaanland als verklede panda.

JEANNE: Doe niet zo dramatisch, Frank!

FRANK: Of dit! (*imiteert zangerig*) Kassa vier, droge voeding, Kassa vier droge voeding, Kassa vier kust mijn kloten!

JEANNE: Dat is dus de oorzaak van al dat gezaag.

FRANK: ik ben gewoon realistisch, Jeanne.

JEANNE: Kijk, een beetje werkloosheid moet toch niet alles bederven. Ja, het is vervelend en ja, het zou beter zijn als je werk had. Maar godverdomme Frank, je bent nog fit en gezond.

FRANK: Wel, momenteel voel ik me helemaal niet zo goed.

JEANNE: Goeie God zeg, stop nu toch eens met dat onnozele gedoe.

FRANK: Ben je nu al dokter ook?

JEANNE: Jij slaagt er wel in om alles, maar dan ook alles, naar de knoppen te helpen.

FRANK: Ben jij een dokter? Hé? hé?

JEANNE: Schijt omhoog Frank!

FRANK: Doe het zelf!

JEANNE: Dat zal ik doen!

(Lichteffect en muziek – 'Rockin' around the Christmas tree')

Scène 4

(Een uur later. Jeanne staat op een stoel en brengt de laatste versieringen aan in de kerstboom. Na een tijdje komt ze van haar stoel en bekijkt haar werk. Frank zit aan de tafel bij het raam met een slinger kerstlichtjes van de ouderwetse soort, waarbij niets werkt als er eentje stuk is. Op de salontafel staat een grote kartonnen doos met allerlei kerstdecoratie.)

FRANK: Stomme lichtjes! *(korte pauze)* Stomme, stomme lichtjes. Stomme klote kerstlichtjes. *(korte pauze)* Ik versta niet waarom jij die spullen niet voorzichtig opbergt.

JEANNE: Waarom ik ze niet voorzichtig opbergt?

FRANK: Ja, dan zouden wij dit stomme werkje niet ieder jaar opnieuw moeten doen. Vooruit denken Jeanne, dat is wat je moet doen.

JEANNE: Is het dat wat ik moet doen, ja?

FRANK: Als je die spullen voorzichtig weglegt...

JEANNE: Tegen wie heb je het?

FRANK: Ik zeg alleen maar dat je moet leren een beetje beter te organiseren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze